

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 226/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 12 stycznia 2023 roku w sprawie II K 65/22.

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. Z. (1)	Świadek I. Z. (1) nie potwierdziła twierdzeń oskarżonej, iż robiła sobie drinka przy córce. Świadek podała, że po powrocie matki do domu siedziała w swoim pokoju i raz zajrzała do kuchni, gdzie zobaczyła, że M. Z. (1) gotuje. Widziała, że pod parapetem stoi szklanka z przezroczystym napojem.	Zeznania I. Z.	k 234 odw.-235

2.1.1.2.	M. Z. (1)	Nagrania (fragmentaryczne) M. Z. (2) dotyczące zachowania się oskarżonej w mieszkanu.	płyta CD i jej odtworzenie	k 225, k 234
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	M. Z. (1)	Teza I. Z., ze mama „chyba” wypiła jednego drinka w domu.	Zeznania I. Z.	k 234 odw.-235

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	Zeznania I. Z.	Brak podstaw, aby negować te twierdzenia, świadek przedstawił okoliczności, które zaobserwował, Nie odbiegają one od twierdzeń innych uczestników tych zdarzeń.
2.1.1.2	płyta CD i jej odtworzenie	Nie widać na nagraniach, aby oskarżona spożywała jakieś napoje. Jest to dowód obiektywny, ale odnosi się tylko do tych faz zajścia, które zostały zarejestrowane.

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.1.1.1	Zeznania I. Z.	Teza I. Z., że mama „chyba” wypila jednego drinka w domu. Świadek nie potrafiła wyjaśnić na jakiej podstawie wywiodła taką tezę (dziwnym trafem skład drinka odpowiadał wyjaśnieniom oskarżonej). Jest to subiektywna ocena świadka, a nie stwierdzenie faktu.

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 170 § 1 pkt 5 kpk, art. 170 § 1a kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka małoletniej córki oskarżonej – I. Z. (2) na okoliczność jak zachowywała się M. Z. (1) po przybyciu do mieszkania na ul. (...), na okoliczność przeprowadzonego badania alkometem oraz na okoliczność spożywania przez oskarżoną alkoholu, które to naruszenie miało wpływ na treść orzeczenia, ponieważ okoliczność która miała być udowodniona tym dowodem miała istotne znaczenie dla ustalenia czy został popełniony czyn zabroniony i	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>czy stanowi on przestępstwo, bowiem oskarżona od początku postępowania przygotowawczego wskazywała, że alkohol spożywała po powrocie do domu, a na ul (...) nie zostało przeprowadzone badanie alkomatem, a żaden ze świadków nie pamiętał czy w mieszkaniu na ul. (...) znajdował się alkohol w widocznym miejscu, co potwierdzałoby wersję oskarżonej, że spożywała go dopiero po powrocie do mieszkania.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe w tym zakresie i przesłuchał w charakterze świadka I. Z. (2). Nie potwierdziła ona twierdzeń oskarżonej, iż robiła sobie drinka przy córce. Świadek podała, że po powrocie matki do domu siedziała w swoim pokoju i raz zajrzała do kuchni, gdzie zobaczyła, że M. Z. (1) gotuje. Stwierdziła spontanicznie, że mama „chyba” wypila jednego drinka w domu, jednak nie potrafiła wyjaśnić na jakiej podstawie wywiodła taką tezę (dziwnym trafem skład drinka odpowiadał wyjaśnieniom oskarżonej). Dalej na pytania obrońcy I. Z. (2) podała, że pod parapetem stała szklanka z przezroczystym płynem. Obok stał napój S., dlatego pomyślała, że to był „drink”. Zeznania I. Z. (2) są generalnie wiarygodne co do podstawowych faktów, jednakże jej oceny nie mogą prowadzić do potwierdzenia wersji lansowanej przez oskarżoną.</p>		
<p>Wniosek</p>		

<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od przypisanego jej czynu, albo o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nie można mówić o istnieniu jakiegokolwiek realnej potrzeby ponownego rozpoznania sprawy, w sytuacji możliwości wykorzystania przez sąd II instancji inicjatywy dowodowej nadanej mu przez treść art. 452 § 2 kpk. Jeśli zatem sąd okręgowy uznałby, że zachodzi potrzeba poszerzenia i weryfikacji materiału dowodowego, to samodzielnie winien ten materiał uzupełnić, a następnie dokonać jego stosownej oceny, zwłaszcza, że w sprawie niniejszej nie występowały ograniczenia z art. 454 kpk do wydania orzeczenia reformatoryjnego. Z uwagi na aktualne brzmienie art. 452 § 2 kpk oraz treść art. 167 kpk, regułą jest obecnie prowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego przed sądem drugiej instancji i orzekanie reformatoryjne, zaś uchylenie wyroku sądu meriti w oparciu o przesłankę z art. 437 § 2 kpk powinno mieć miejsce jedynie w sytuacjach wyjątkowych, kiedy bez ponowienia wszystkich dowodów nie jest możliwe wydanie trafnego rozstrzygnięcia. Poczynione przez sąd ustalenia faktyczne odnośnie przedmiotowego czynu znajdują odpowiednie oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego</p>		

rozpoznania. Brak podstaw prawnych do uwzględnienia wniosków w ramach podniesionych przez obrońcę zarzutów. Argumenty wywiedzione w apelacji obrońcy nie mogły doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonej, bowiem nie pozwala na to ocena kluczowych w sprawie dowodów. Obrońca oskarżonej, polemizując z dokonanyymi przez sąd merytorycznymi ustaleniami, nie przedstawił argumentów, które mogłyby doprowadzić do jej uniewinnienia.

Sąd II instancji uzupełnił postępowanie dowodowe oraz uszczegółowił analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego. W wyniku przeprowadzonej analizy sąd odwoławczy nie stwierdził podstaw do ustalenia, iż wyjaśnienia oskarżonej negujące sprawstwo w ramach przedmiotowego czynu zasługują na wiarę.

3.2.

Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 193 § 1 kpk przez oddalenie wniosku obrońcy o dopuszczenie opinii biegłego grafologa na okoliczność, czy M. Z. (1) złożyła podpis pod badaniem z dnia 2 listopada 2021 roku, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, ponieważ oskarżona kwestionowała, że do takiego badania doszło, a na wydrukach z alkomatów nie znajduje się jej podpis, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych, ponieważ wykluczenie przeprowadzenia badania alkوماتem o godz. 18:14 i 18:38, zmieniłoby całkowicie wnioski zawarte w opinii biegłego, ponieważ zauważalny spadek alkoholu we krwi po godz. 19:00 pokrywałby się z wyjaśnieniami oskarżonej, że

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	spożywała alkohol po przyjeździe do domu.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Materiał dowodowy postępowania przygotowawczego zawiera dwa protokoły badania stanu trzeźwości oskarżonej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pierwszy wskazujący miejsca badania w T. M. na ulicy (...) oraz na Pl.(...) o godzinach 18.14 i 18.38. <p>(w wydrukach testów w obu przypadkach wskazano ulicę (...));</p> <ul style="list-style-type: none"> - drugi podający, że cztery badania przeprowadzono w K. od godziny 19.04 do godziny 20.21. <p>Oba protokoły zostały podpisane nazwiskiem i imieniem przez badaną, a układy graficzne tych podpisów są bardzo do siebie podobne, jak również do podpisów innych dokumentów przez oskarżoną znajdujących się w aktach sprawy. W każdym z tych protokołów oskarżona podała, że spożyła 100 ml wódki o godzinie 0.30 2 listopada 2021 roku (k 3, k 4).</p> <p>Z pierwszych wyjaśnień oskarżonej wynika, iż od znajomego M. R. (1) wyjechała przed godziną 17. 20 (około tej godziny mogła przejeżdżać przez Pl. (...)). Piła alkohol dopiero jak wróciła do domu. Po kilkunastu minutach weszli policjanci do domu. Poddali ją badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie pokazało, że była nietrzeźwa. Piła alkohol w nocy z 1 na 2 listopada 2021 roku około północy (dwa</p>		

drinki). Wiedziała, że nie może wypić więcej, bo rano idzie do pracy.

Wyjaśnienia te wskazują, że już w miejscu zamieszkania (ulica (...)) po przybyciu policjantów oskarżona została poddana badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Znajduje to odzwierciedlenie w twierdzeniach przebywającego wówczas w mieszkaniu jej męża M. Z. (2) (podniósł on, że M. Z. (1) wróciła do domu między 17.30 -17.45, co odzwierciedlają twierdzenia M. R. (2) k 70). Po przybyciu policjantów świadek widział, że oskarżona była w domu badana na stan trzeźwości; przyznał, że on też został w mieszkaniu poddany badaniu na trzeźwość (na co wskazuje protokół badania stanu trzeźwości sporządzony w miejscu zamieszkania o godzinie 18. 27 , k 5, k 86). Nie widział, aby oskarżona spożywała alkohol w mieszkaniu po powrocie do domu. Według niego w domu była jedynie nienapoczętą butelkę whisky.

Badanie na trzeźwość M. Z. (2) przebywającego w mieszkaniu razem z oskarżoną potwierdza, iż ona również musiała być wówczas poddana takiemu badaniu. Nielogicznym i w sposób niedopuszczalny – nieprofesjonalnym byłoby zachowanie policjantów polegające na weryfikacji stanu nietrzeźwości osoby trzeciej, a pominięcie tej czynności w odniesieniu do oskarżonej, co do której funkcjonariusza mieli informacje, że mogła uczestniczyć w kolizji drogowej i odjechała z miejsca zdarzenia. To M. Z. (1) była podmiotem ich interwencji.

Ze zgodnych zeznań funkcjonariuszy policji , którzy wykonywali interwencję w miejscu zamieszkania oskarżonej (R. R. i S. Ł. wynika, że pierwsze badanie stanu nietrzeźwości oskarżonej nastąpiło w jej mieszkaniu o godzinie 18. 14, drugie po zatrzymaniu jej i zabraniu na plac (...), gdzie oczekiwała na czynności procesowe pokrzywdzona kolizją drogową K. A.. Świadkowie ci przyznali, że na wydruku wyniku drugiego badania zostało zanotowane omyłkowo błędne miejsce jego wykonania. Zeznania policjantów są zbieżne i stanowcze. Wyjaśnili logicznie niespójności w zapisach pierwszego protokołu okoliczności badania nietrzeźwości oskarżonej. Nie mieli oni jakiegokolwiek powodu, aby pomawiać bezpodstawnie oskarżoną, albo „fabrykować” przeciwko niej dowody, zwłaszcza że z punktu widzenia oceny stanu trzeźwości oskarżonej w czasie czynu wyniki tych badań zostały zweryfikowane dopiero w opinii toksykologicznej. Ponadto K. A. potwierdziła fakt przywiezienia potencjalnej sprawczyni przez policjantów na miejsce kolizji, po jej zaistnieniu, co uprawdopodobnia, że tutaj po upływie wymaganego odstępu czasu oskarżona mogła być poddana drugiemu badaniu alkosensorem. Oskarżona zaczęła kwestionować przeprowadzenie badania o godzinie 18. 14 (i następne) po sporządzeniu niekorzystnej dla niej opinii toksykologicznej. W postępowaniu przygotowawczym przesłuchana uzupełniająco podała, że badania odnotowane w pierwszym protokole nie były wobec niej wykonywane. Dopiero na komendzie policji została poddana badaniom na trzeźwość

(potwierdziła okoliczności wynikające z drugiego protokołu badania). Podniosła, że od przejazdu ulicą (...) do pierwszego badania upłynęło około 1,5 godziny. Nie odnosiła się do podpisania pierwszego protokołu (k 69).

Na rozprawie głównej M. Z. (1), potwierdziła, że dopiero po powrocie do domu wypila dwa drinki (picie trwało około 25 minut). Na komisariat została zabrana o godzinie 18.25- 18.30. W drodze zatrzymali się na Placu (...), gdzie była jeszcze pokrzywdzona. Z pokoju, w którym siedział mąż było widać, co ona robiła z policjantami (potwierdza to jego relacje, iż mógł zaobserwować, że była ona także badana na stan trzeźwości). Oświadczyła, że „nie była bowiem badana ani w mieszkaniu ani na pl. (...). Panowie dali jej na Policji coś do podpisania, ale ona tego nie czytała ...”. Po okazaniu jej przez sąd pierwszego protokołu (k 3) podniosła, iż „na drugiej stronie okazanego jej protokołu jest jej podpis jako osoby badanej. Policjant odwrócił jej jednak kartkę i kazał podpisać i ona ją podpisała” (k 138-139).

Oskarżona więc ostatecznie przyznała, że podpis na pierwszym protokole badania stanu trzeźwości pochodzi od niej, lecz nie dotyczą jej wyniki odnotowanych w nim badań. Wnioskowanie w tych realiach przez obrońcę o sprawdzenie autentyczności jej podpisu na tym protokole przez grafologa jest bezprzedmiotowe.

W tej sytuacji niezrozumiały jest zarzut obrońcy, iż sąd I instancji bezpodstawnie oddalił jego wniosek o dopuszczenie opinii biegłego

<p>grafologa na okoliczność, czy M. Z. (1) złożyła podpis pod badaniem (protokołem) z dnia 2 listopada 2021 roku, albowiem oskarżona tego faktu nie zakwestionowała i nie budzi on wątpliwości.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Jak wyżej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak wyżej</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk przez dowolną ocenę materiału dowodowego i danie wiary zeznaniom M. Z. (2), , który jako były mąż pozostaje w ciągłym konflikcie z M. Z. (1) z uwagi na fakt, że między stronami toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego stron przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie sygn. I Ns 255/21 i niejednokrotnie wskazywał, że będzie walczył o opiekę nad wspólnymi dziećmi, co powoduje, że miał interes faktyczny w tym, aby doprowadzić do skazania M. Z. (1) oraz poprzez uznanie zeznań M. Z. (2), w których stwierdził, że „ja od razu stwierdziłem po jej wejściu do mieszkania, że M. może być pod wpływem alkoholu, ponieważ znam ją od 19 lat i po jej wyglądzie jestem w stanie stwierdzić, że jest pod wpływem alkoholu” za spójne, logiczne i wiarygodne, a odmówił</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>wiarygodności zeznaniom M. R. (1) w zakresie tego, że oskarżona „przyjechała do mnie trzeźwa i wyjechała trzeźwa”, „według mnie ona wyjeżdżając ode mnie nie była pod wpływem alkoholu, bo nie czułem od niej alkoholu nie jest możliwe, żeby ode mnie wyjeżdżała pod wpływem alkoholu i pojechała” powołując się na fakt, że świadek jest „znajomym” i ma interes w tym by składać zeznania korzystne dla M. Z. (1), „a węch człowieka nie jest zbyt precyzyjnym i miarodajnym narzędziem badawczym w tym zakresie”, co miało istotny wpływ na wynik sprawy i doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych i przyjęcia, że M. Z. (1) prowadziła samochód pod wpływem alkoholu.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Podstawowymi dowodami inicjującymi sprawstwo oskarżonej są wyniki przeprowadzonych wobec oskarżonej sześciu badań stanu trzeźwości</p> <p>(od godziny 18.14 do godziny 20. 21). Zdaniem sądu odwoławczego ocenione wcześniej pozytywnie dowody w postaci zeznań funkcjonariuszy policji</p> <p>(R. R. i S. Ł.) wskazują, że te wszystkie badania zostały wobec oskarżonej wykonane w godzinach wynikających z protokołów. Te dowody znalazły odzwierciedlenie w relacjach M. Z. (2), który potwierdził, że zarówno on, jak i oskarżona już w mieszkaniu byli badani przez policjantów na stan trzeźwości. Z twierdzeń oskarżonej, M. Z. (2) i M. R. (1) wynika, że M. Z. (1) wróciła do swojego mieszkania</p>		

zaraz po godzinie 17. 30. Wizyta męża w jej mieszkaniu tego dnia była dla oskarżonej zaskoczeniem, bowiem pozostawała z nim w istocie w separacji. O tym fakcie telefonicznie powiadomiła ją córka, co spowodowało nieplanowany, szybszy powrót do domu. Oskarżona zakładała z pewnością, iż inaczej spędzi popołudnie i wieczór. Telefon od córki wywołał jej nagły powrót do domu wywołany niespodziewanym pojawieniem się w nim dawno nie widzianego męża.

Wyjaśnienia oskarżonej co do ilości i miejsca badań na stan jej trzeźwości są niespójne i sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym - nie zasługują na wiarę. W szczególności podważają je analizy i wnioski opinii toksykologicznej, która przez skarżącego nie została zakwestionowana. Uznając ją za jasną, pełną, zrozumiałą (brak przesłanek z art. 201 kpk), sąd odwoławczy przy braku zarzutów ze strony skarżącego, ograniczy się do akceptacji wniosków opinii, że wersje oskarżonej o spożywaniu alkoholu nie korelują z wynikami przedmiotowych badań, które je całkowicie podważają.

W zakresie faktów zeznania M. Z. (2) zasługują na wiarę, w szczególności w odniesieniu do czasu powrotu oskarżonej do mieszkania, badania jej na stan trzeźwości już w tym miejscu przez interweniujących policjantów. Natomiast spostrzeżenie tego świadka, że już w chwili powrotu do domu, po zachowaniu oskarżonej poznał, że jest pod wpływem alkoholu, jest poszlaką, która wymaga odzwierciedlenia w innych dowodach. Takimi dowodami, które potwierdzają te spostrzeżenia są

wyniki badań oskarżonej na stan trzeźwości i ich ocena w opinii toksykologicznej.

Te dowody podważają wersję oskarżanej o czasie spożywania alkoholu (w czasie powrotu samochodem do domu znajdowała się ona w stanie nietrzeźwości, prowadzącym około godziny 17.32 do stężenia alkoholu w jej organizmie nie niższego niż 1,4 o/oo). Te dowody podważają również twierdzenia M. R. (1), że oskarżona wyjeżdżając od niego bezpośrednio do swojego mieszkania nie mogła być pod wpływem alkoholu. Wersji oskarżonej, że córka widziała jak wypila dwa drinki po powrocie nie potwierdziła I. Z. (1) w zeznaniach złożonych w postępowaniu odwoławczym; świadek ta przy okazjonalnym kontakcie z matką nie musiała wyczuć od niej zapachu alkoholu. Nie wnoszą istotnych okoliczności w omawianym zakresie fragmentaryczne nagrania telefonem komórkowym zachowania się oskarżanej w mieszkaniu dokonane przez jej męża. Nie widać zwłaszcza na nich, aby M. Z. (1) spożywała w tych sytuacjach jakieś napoje.

Wniosek

Jak wyżej

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Jak wyżej

<p>3.4.</p>	<p>Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk przez dowolną ocenę materiału dowodowego i danie wiary zeznaniom K. A. mimo że różniły się od złożonych poprzednio, w szczególności, że wskazywała, że nie jest pewna czy to M. Z. (1) prowadziła samochód, opis ubrania kierującej był różny od tego, który zeznał M. Z. (2), a ponadto poprzez danie wiary zeznaniom, że kierująca patrzyła na nią, gdy zawracała na Placu (...), mimo że K. A. w dniu 02.11.2021 r. na Policji zeznała „Gdy przejeżdżała Placem (...), ja stałam już przy optyku (przy budynku w którym znajduje się Straż Miejska), a kierująca pojazdem patrzyła w kierunku Galerii (...), gdy przejeżdżała obok mnie”, chociaż na rozprawie wskazywała „że stała na deptaku pomiędzy przejściami dla pieszych”, czyli w innym miejscu niż zeznawała poprzednio, gdyby K. A. powtórzyła poprzednią wersję zeznań, to wynikałoby z nich, że po zdarzeniu kierująca patrzyła w przeciwną stronę, niż stała K. A., co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych i przyjęcia, że kierującą była M. Z. (1).</p> <p>Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk przez dowolną ocenę materiału dowodowego i uznanie, iż M. Z. (1) brała udział w zdarzeniu potrącenia K. A. na Placu (...), chociaż opuściła ul. (...) ok. 16.50-17.00, a przejazd z ul. (...) na ul. (...) zajmuje około 7-10 minut, więc oskarżona nie mogła być na Placu (...) o godz. 17.20, 17.23 lub 17.32 jak zostało to wskazane w toku postępowania, a ponadto przez uznanie że możliwym jest aby kierująca pojazdem uderzyła prawym zderzakiem samochodu w lewą nogę osoby schodzącej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
-------------	---	---

	z przejścia dla pieszych, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych i przyjęcia, że M. Z. (1) brała udział w zdarzeniu i prowadziła samochód w stanie nietrzeźwości.	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty te zostaną rozpoznane łącznie, co zarazem pozwoli uniknąć powielania tych samych rozważań i ocen.</p> <p>W kontekście przedmiotu niniejszej sprawy zeznania K. A. mają znaczenia dla:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określenia czasu (17. 23) i kierunku przejazdu samochodu, który uczestniczył w kolizji, jego numerów rejestracyjnych, płci kierowcy. Na tej podstawie funkcjonariusze policji zindywidualizowali właśnie jako kierującą tym pojazdem M. Z. (1). Co więcej, oskarżona w swoich wyjaśnieniach potwierdziła, że przejeżdżała w tym czasie i miejscu, trasą, którą opisała świadek (wracała swoim samochodem do domu od M. R. (1)), czyli przyznała, że wówczas prowadziła samochód. Niespójności w zeznaniach K. A. nie podważają czynności sprawczych oskarżonej, polegających na tym że kierowała samochodem, jak się później okazało - w stanie nietrzeźwości. Zgłoszenie kolizji przez K. A. do organów ścigania było podstawą do indywidualizacji oskarżanej jako kierowcy (czego ona nie kwestionowała), a to ustalenie jest wystarczające do badania sprawstwa oskarżonej w niniejszej sprawie w ramach znamion art. 178a § 1 kk. Okoliczności kolizji		

drogowej z udziałem K. A. i wina oskarżonej w tym zakresie są ustalane w innym postępowaniu, którego wyniki nie mają znaczenia dla niniejszej sprawy.

Skarżący dostosowuje swoje oceny do linii obrony prezentowanej przez oskarżoną, nastawionej – po opinii toksykologicznej – na kreowanie okoliczności czynu, które bardziej przystają do wyników tej opinii. W szczególności czas przejazdu oskarżonej przez miasto wynika z jej pierwszych wyjaśnień, zgodnych z twierdzeniami K. A. i M. Z. (2). Wywody apelacji nie liczą się z tym materiałem dowodowym. Analizy sądu I instancji, uzupełnione przez sąd odwoławczy potwierdzają, iż zaskarżony wyrok ustalający sprawstwo oskarżonej w zakresie czynu z art. 178a § 1 kk jest prawidłowy.

Aby wykazać błąd ustaleń faktycznych lub naruszenie standardów swobodnej oceny i interpretacji dowodów nie wystarczy subiektywne przekonanie skarżącego o niesprawiedliwości orzeczenia. Konieczne jest wykazanie, że w zaskarżonym wyroku poczyniono ustalenie faktycznie nie mające oparcia w przeprowadzonych dowodach, albo że takiego ustalenia nie dokonano, choć z przeprowadzonych dowodów określony fakt jednoznacznie wynika, bądź wykazanie, że tok rozumowania sądu I instancji był sprzeczny ze wskazaniami doświadczenia życiowego, prawami logiki czy z zasadami wiedzy. Skarżący wskazuje, iż sąd I instancji powinien oprzeć się na wyjaśnieniach oskarżonej. Wyjaśnienia oskarżonej podlegają, jak każdy inny dowód, ocenie organu procesowego. Oskarżony

przecież może bronić się nawet w drodze „kłamstwa”. M. Z. (1) nie przyznała się do zarzucanego jej czynu. Obowiązkiem sądu w takiej sytuacji jest ustosunkowanie się do tej wersji, a decyzja co do jej niewiarygodności została oparta na rozważeniu konkretnych okoliczności danej sprawy.

Sąd I instancji słusznie nie dał wiary oskarżonej, oceniając zebrane w sprawie dowody właśnie we wzajemnym powiązaniu. Apelacja obrońcy podważa stanowisko sądu przede wszystkim z pozycji wyjaśnień oskarżonej oraz własnych subiektywnych ocen wymowy przeprowadzonych na rozprawie dowodów, przy wybiórczym i subiektywnym ujęciu ich zakresu, charakteru i treści.

Podniesione wyżej okoliczności, a także inne wskazane w motywach zaskarżonego wyroku dały jednak podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych dotyczących sprawstwa oskarżonej odnośnie popełnienia przypisanego jej czynu.

Wniosek

Jak wyżej

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Jak wyżej

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wina Kara Koszty sądowe za I instancję	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Brak jest podstaw faktycznych i prawnych do korekty zaskarżonego wyroku.	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	Sytuacja osobista i materialna oskarżonej, obciążenia finansowe wynikające dla niej już z wyroku sądu I instancji, przesądziły o zwolnieniu jej od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana